

A Győri Ítéltábla a dr. Strausz Éva ügyvéd (2400 Dunaújváros, Építők útja 7.) által képviselt Dunaújvárosi Víz-, Csatorna- és Hőszolgáltató Kft. (2400 Dunaújváros, Építők útja 1.) felperesnek a Dr. Molnár István Ügyvédi Iroda (1074 Budapest, Dohány u. 16-18.) által képviselt DVG Dunaújvárosi Vagyonkezelő Zrt. (2400 Dunaújváros, Kenyérgyári út 1.) I. r. és a Dunaújváros Megyei Jogú Város Önkormányzata (2400 Dunaújváros, Városháza tér 1-2.) II.r. alperesek ellen felmondás érvénytelenségének megállapítása iránt indított perben a Székesfehérvári Törvényszék 2021. július 6. napján kelt 26.G.40.072/2021/7. számú végzése ellen az alperesek által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ítéltábla az elsőfokú végzést megváltoztatja és az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.

E végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes 2021. június 7. napján érkezett, majd perfelvételre alkalmas módon előterjesztett keresetében annak megállapítását kérte, hogy a közte és az I. r. alperesi jogelőd, valamint a II. r. alperes között 1998. június 12. napján megkötött üzemeltetési-vállalkozási szerződés az alperesek 2021. április 30. napján kelt felmondása ellenére fennáll. Másodlagosan ugyancsak a jogviszony fennálltának megállapítását kérte, részben eltérő ténybeli és jogi alap megjelölésével. Keresete ténybeli alapjaként arra hivatkozott, hogy közte és az I. r. alperesi jogelőd, valamint a II. r. alperes között 1998. június 12. napján üzemeltetési-vállalkozási szerződés jött létre 2023. június 30. napjáig terjedő határozott időre, amely alapján a felperes jogosult Dunaújváros távfűtőrendszerének üzemeltetésére, az átadott vagyon használatára és hasznosítására. A szerződés alapján tesz eleget a II. rendű alperes a kötelezően ellátandó feladata ellátásának, e szerződés révén biztosítja Dunaújváros területén a távhőellátást. Az alperesek a szerződést 2021. április 30-án felmondták. A felperes álláspontja szerint az alperesek felmondása hatályát veszítette, illetve azok egyúttal semmis jognyilatkozatok is, így joghatás kiváltására nem alkalmasak, ezért a felek közötti szerződéses jogviszony változatlanul fennáll, ennek a megállapítására irányul a keresete, amelynek törvényes előfeltételei álláspontja szerint fennállnak.
- [2] A felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 103. § (1) bekezdés a)-d) pontja alapján ideiglenes intézkedés iránti kérelmet is előterjesztett, melyben azt kérte, hogy a bíróság a 1998. június 12. napján megkötött üzemeltetési-vállalkozási szerződést a közölt felmondás ellenére hatályában tartsa fenn a per jogerős befejezéséig. A kérelmét megalapozó tényként arra hivatkozott, hogy a perbeli szerződéses

jogviszony hatályának a fennállta elengedhetetlen feltétele annak, hogy a felperes az alperesek jogsértő felmondásával szemben élhessen azon igényével, hogy a részéről jogszerűen gyakorolt tevékenységét, azaz a távhőszolgáltatói működési engedélyben foglaltak szerinti szolgáltatást zavartalanul gyakorolhassa. Ezért a fennálló állapot védelme mindenképpen indokolt, mert amennyiben az megváltozik, azt később már nem lehet helyreállítani, hiszen amennyiben a távhőszolgáltatási engedélyét a szerződés vélt megszűnésére figyelemmel a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (a továbbiakban: MEKH) elvonná azt vissza már akkor sem kaphatná, ha a pernyertes lenne. Ezért a jogvitára okot adó állapot változatlan fenntartása érdekében mindenképpen indokolt az ideiglenes intézkedés elrendelése, mert ellenkező esetben nem csupán az eredeti állapot nem állítható helyre, hanem egyúttal a felperes későbbi joggyakorlása is megghiúsulna. Álláspontja szerint az őt közvetlenül fenyegető hátrány elhárítása érdekében is indokolt az ideiglenes intézkedés elrendelése tekintettel arra, hogy 23 éve jóhiszeműen gyakorolja jogait, és a felmondás alapján őt közvetlenül fenyegeti kár, hiszen az őt megillető jogosultságok gyakorlásától, illetőleg a jóhiszemű jog gyakorlásából származó jövedelme elmaradásából jelentős veszteség éri. Az elmúlt 23 év alatt saját beruházásából a távhőrendszerhez kapcsolódóan jelentős értéket hozott létre, a vagyontárgyak értéke csaknem 3 milliárd forintot tesz ki, és félő, hogy az alperesek ezen vagyonnövekménnyel nem kívánnak elszámolni, továbbá jelentős tartozásuk is felhalmozódott a felperes felé. Jelentős, évi ötvenmillió forint nagyságrendű bevételkiesése származna abból, ha a szerződés megszűnne. A MEKH eljárást indított a felperessel szembe, amely TFAFO/141-1/2021. ügyszám alatt van folyamatban, tekintettel arra, hogy az alperesek bejelentették neki a perbeli szerződés megszüntetését, ami a hivatal álláspontja szerint azzal a következménnyel járt, hogy a felmondás megszünteti az engedélyes felperes távhővezeték-hálózathoz való hozzáférési jogát. A folyamatban lévő eljárásban ezért az alperesi nyilatkozatok alapján elvonhatják a felperes meglévő engedélyét az I. rendű alperes javára. A kért ideiglenes képes elhárítani a felperest fenyegető hátrányt, amely abból fakad, hogy a MEKH megalapozatlanul megállapíthassa a távhővezetékhez való hozzáférés hiányát. Véleménye szerint az ideiglenes intézkedés elrendelése egyéb, különös méltánylást érdemlő okból is indokolt, hiszen Dunaújváros közigazgatási területére a felperes rendelkezik távhőszolgáltatási engedéllyel, ami kizárólagosan jogosítja és kötelezi a távhőszolgáltatás teljesítésére a MEKH 124/2012. számú határozata szerint. A szolgáltatásbiztonságot szem előtt tartva, illetve annak védelme érdekében is indokolt ezért az ideiglenes intézkedés meghozatala. Álláspontja szerint az ideiglenes intézkedéssel elérhető előnyökhöz képest az alpereseket semmiféle kimutatható hátrány nem éri.

- [3] A törvényszék a keresetlevél kézbesítésével egyidejűleg a 4-I. számú végzésével felhívta az alpereseket, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemre 8 napon belül nyilatkozzanak. A felhívását az I. rendű alperes 2021. június 22. napján, a II. rendű alperes 2021. június 21. napján átvette, de a megadott határidő alatt nyilatkozatot nem tettek.
- [4] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésével ideiglenes intézkedéssel akként rendelkezett, hogy az I. r. alperesi jogelőd, valamint a II. r. alperes és a felperes között 1998. június 12. napján megkötött üzemeltetési-vállalkozási szerződést – amely 2023. június 30. napjáig tartó határozott időre jött létre – az alperesek 2021. június 30. napjára szóló felmondása ellenére hatályában fenntartja a per jogerős befejezéséig. Határozatának indokolásában megállapította, hogy az ideiglenes intézkedés elrendelésének feltételei fennállnak, különös tekintettel a Pp. 103. § (1) bekezdés c) és d) pontjában foglaltakra. Rögzítette, hogy a felperes 23 éve biztosítja a szerződés alapján Dunaújváros távhőszolgáltatását, nem vitatottan jelentős beruházásokat eszközölt és a csatolt iratokból megállapíthatóan ebből jelentős bevétele is keletkezik. A szerződés határozott idő előtt való

megszüntetése nyilvánvalóan hátrányt okoz a felperesnek, hiszen bevételei elmaradnak, és az általa eszközölt beruházások elszámolására is sor kellene, hogy kerüljön. A fentiekben túl megállapítható az is, hogy a felperes az engedélyese a távhőszolgáltatásnak Dunaujvárosban, így amennyiben a felperes ezt a szolgáltatást továbbiakban nem nyújthatja, úgy nem maradna olyan szolgáltatásra jogosult, aki a megfelelő infrastrukturális feltételekkel, tapasztalattal rendelkezik. A fentiekre tekintettel a törvényszék a Pp. 105. § (1) bekezdés értelmében ideiglenes intézkedéssel határozott a rendelkező részben írtak szerint. A végzését a Pp. 105. § (2) bekezdése alapján előzetesen végrehajtható nyilvánította.

- [5] Az alperesek az elsőfokú végzés meghozatalát követően – 2021. július 6-án – terjesztették elő 8. sorszám alatt a nyilatkozatukat a felperes által kért ideiglenes intézkedéssel kapcsolatban. Ezzel egyidejűleg 9. sorszám alatt az ideiglenes intézkedés iránti kérelemre nyilatkozattételre felhívó 4-I. sorszámú végzésben meghatározott határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet is előterjesztettek. Az elsőfokú bíróság 2021. szeptember 2-án kelt, és fellebbezés hiányában 2021. szeptember 21-én jogerőre emelkedett 19. sorszámú végzésével az alperesek 9. sorszámú igazolási kérelmét elutasította, és a 7. sorszámú végzés hatályában fenntartotta.
- [6] Az elsőfokú bíróság 7. sorszámú végzésével szemben az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával az ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelem elutasítását kérték a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontjára hivatkozással. Előadták, hogy „a fellebbezés indokául fenntartják a Pp. 105. § szerint előadott megváltoztatási kérelem indokául előadottakat.” Ezt meghaladóan fellebbezésükben arra hivatkoztak, hogy a joghátránynak a kérelmezőnél kell jelentkeznie. A Pp. 103. § (1) bekezdés c) pontjára alapított kérelem vonatkozásában a felperesi érvelés abba az irányba mutat, hogy azért tartja szükségesnek az ideiglenes intézkedés elrendelését, hogy egy a perben nem részes harmadik fél, a MEKH ne állapítsa meg a felperesi hozzáférés hiányát, a felperes ugyanis ezt jelöli meg joghátrányként. Ebben a körben tehát a felperes nem az alperesi magatartást, hanem egy perben nem részes fél magatartását kívánja ideiglenes intézkedéssel befolyásolni. Ezt meghaladóan a felperes a szolgáltatásból engedélyének hiányában árbevételt nem realizálhat, amit alátámaszt a MEKH 2021. július 6-i tájékoztatásában foglaltak is, amelynek lényege szerint a felperes 2021. június 30-a utáni időszakra nem jogosult távhőszolgáltatásról számlát kibocsátani. A felperes tehát nem az alperesi magatartás miatt nem juthat árbevételhez, hanem azért, mert a szolgáltatásra engedéllyel nem rendelkezik. A végzés indokolásául előadott, a „Pp. 103. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti” egyéb ok, mint a felperes távhőszolgáltatói működése pedig a MEKH engedélyt visszavonó határozatának fényében iratellenes.
- [7] A felperes fellebbezésre előterjesztett észrevételében elsődlegesen a fellebbezés visszautasítását, másodlagosan az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperesek fellebbezése nem felel meg a Pp. 371. §-ában foglaltaknak, a Pp. beadványokra és fellebbezésre vonatkozó előírásai nem teszik lehetővé, hogy a fél korábban kelt irataira általános visszautalást tegyen. Az alperesek azt sem jelölték meg fellebbezésükben, hogy az elsőfokú végzés sérti-e, ha igen mennyiben sérti valamilyen jogukat vagy jogos érdeküket. Ezért a felperes álláspontja szerint a fellebbezés visszautasításának van helye. Erdemben arra hivatkozott, hogy a fellebbezésben hivatkozott MEKH tájékoztatást az alperesek nem csatolták be, ilyen tájékoztatásról a felperesnek tudomása nincsen, de a hivatkozott tájékoztatásnak – annak valós léte esetén – sincsen jelentősége. Nem állapítható meg, hogy a MEKH a hivatkozott tájékoztatását milyen jogkörében eljárva és milyen eljárás keretében tette meg, ugyanis a szolgáltatás ellenértékére való jogosultság nem tartozik a hatáskörébe.

Részletesen kifejtette azt is, hogy téves az alperesek azon fellebbezési hivatkozása, hogy a MEKH H 1579. számú közigazgatási határozata az elsőfokú végzésben elrendelt ideiglenes intézkedést iratellenessé, vagy akár okafogyottá tenné.

- [8] A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.
- [9] Az ítéletábla előrebocsátja, hogy az alperesi fellebbezés visszautasításának nem volt törvényes indoka, erre a felperes észrevételében alaptalanul hivatkozott, ezért az ítéletábla a fellebbezést érdemben bírálta el.
- [10] Az ítéletábla rögzíti, hogy a Pp. 103. § (2) bekezdése szerint az ideiglenes intézkedés olyan magatartásra kötelezést tartalmazhat, amely magatartás követelésére a kérelmező jogosult lenne a perben érvényesített jog alapján. A Pp. 103. § (4) bekezdése értelmében az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben meg kell jelölni az ideiglenes intézkedés elrendelésére okot feltétel fennállását, és arra vonatkozó határozott kérelmet kell előterjeszteni, hogy a kérelmező milyen tartalmú intézkedés elrendelését kéri.
- [11] A fenti rendelkezésekből az is egyértelműen következik, hogy a bíróság hivatalból is köteles vizsgálni, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem megfelel-e a fenti tartalmi követelményeknek, hiszen ezek hiányában az ideiglenes intézkedés nem rendelhető el.
- [12] A Pp. 103. § (2) bekezdése tehát egyértelművé teszi, hogy az intézkedésnek mindig az érvényesített igény által szabott határok között kell maradnia, de maga a kérelem eltérhet a kereseti kérelemtől. Ugyanakkor a kérelemnek a Pp. kivételt nem engedő rendelkezésének megfelelően magatartásra kötelezésre kell irányulnia, vagyis ettől eltérő tartalmú kérelem nem lehet tárgya az ideiglenes intézkedésnek. Nyilvánvalóan már csak azért sem, mert ennek hiányában - függetlenül a Pp. 105. § (2) bekezdésében foglalt előzetes végrehajthatóságtól - a nem megfelelő tartalommal kért intézkedés elrendelése nem is lesz végrehajtható. A bírósági gyakorlat már a Pp. hatálybalépése előtt, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 156. § (1) bekezdése alapján is így foglalt állást (BDT2001.363., Pécsi Ítéletábla Gpkf.IV.45.077/2017/2.), amely alapján csak teljesítésre kötelező ideiglenes intézkedés volt hozható. A Pp. hatálybalépése után pedig a 103. § (2) bekezdése eltérő szövegezése miatt ez csak annyiban változott, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek konkrét magatartásra kötelezés, marasztalás iránti kérelmet kell tartalmaznia az elrendelhetőséghez. (Fővárosi Ítéletábla 4. Pkf.25.349/2021/2., Debreceni Ítéletábla Pkf.I.20.112/2019/2.) Mindez azonban nem jelenti azt, hogy a kérelmező az ideiglenes intézkedés iránti kérelmét ne terjeszthetné elő bármely típusú keresetben (Pp.172. §), így a jelen perbeli megállapítási keresetben. (Fővárosi Ítéletábla Pkf.I.25.663/2019/9.)
- [13] A konkrét esetben a felperes a Pp. 103. § (4) bekezdés c) pontjában foglaltaknak megfelelően határozott kérelmet terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy milyen tartalmú intézkedés elrendelését kéri. Ez a kérelem azonban nem felelt meg a Pp. 103. § (2) bekezdésében foglaltaknak, hiszen nem magatartásra kötelezésre irányult.
- [14] Ebből következően az elsőfokú bíróság szükségtelenül és tévesen bocsátkozott annak a vizsgálatában, hogy a kért intézkedésnek a megjelölt feltételei egyébként fennállnak-e, és

tévesen rendelte el a felperes által kért tartalmú ideiglenes intézkedést, hiszen az ideiglenes intézkedés tárgya nem lehet. Akkor járt volna el helyesen, ha a Pp. 103. § (2) bekezdésének eltérést nem engedő szabályának meg nem felelő tartalmú kérelmet elutasította volna.

- [15] A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott végzését a Pp. 389. §-a alapján alkalmazandó Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasította.
- [16] Az alperesek fellebbezésre eredményre vezetett, de a perköltség összegét nem számították fel (Pp. 81. §), így arról a másodfokú bíróság sem határozhatott. (Pp. 364.§, 82. § (3) bekezdés)

Győr, 2021. október 28.

dr. Ferenczy Tamás sk.
a tanács elnöke

dr. Bajnok István sk.
előadó bíró

dr. Mészáros Zsolt sk.
bíró